

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. listopadu 2013 samosoudcem Mgr. Kamilem Vacíkem, **takto**:

Obžalovaný

M ■■■ K ■■■,

nar. ■■■ v Chomutově, vedoucí prodeje Velkoobchodu elektro – ■■■
Chomutov, trvale bytem ■■■,

j e v i n e n, ž e

dne 24. 8. 2012 kolem 06.20 hod. jel jako řidič osobního automobilu zn. Škoda Fabia RZ ■■■ po silnici II. třídy č. 607 ve směru od obce Bítovzeves, okres Louny, na křižovatce s komunikací III. třídy č. 2502 nerespektoval dopravní značku P4 „dej přednost v jízdě“ a nedal přednost při odbočování vlevo na křižovatce po hlavní silnici z levé strany přijíždějícímu vozidlu zn. Škoda Felicia RZ ■■■, došlo ke střetu obou vozidel, řidička auta zn. Škoda Felicia R ■■■ V ■■■, nar. ■■■, utrpěla pohmoždění krční páteře, pravého kolene, podbřišku a přední stěny hrudníku, s dobou léčení v trvání několika týdnů, J ■■■ O ■■■, nar. ■■■, spolujezdkyně z tohoto automobilu, utrpěla pohmoždění přední stěny hrudníku s krevními výrony, pohmoždění krční páteře, zlomeninu zánártní kosti pravé nohy, s dobou léčení převyšující šest týdnů, E ■■■ V ■■■, nar. ■■■, další spolujezdkyně, utrpěla pohmoždění hrudníku, zlomeninu hrudní kosti, oděrku levého podbřišku a levé strany pánve, pohmoždění palce levé ruky, musela být 11 dní hospitalizována a doba léčení trvala nejméně čtyři týdny, V ■■■ D ■■■, nar. ■■■, utrpěla těžké zranění, a to zlomeninu bederního obratle, poranění jater, musela se podrobit břišní operaci, byla pět týdnů hospitalizována a 4-6 týdnů musela nosit korzet, tato utrpěla vážnou poruchu zdraví spočívající v poranění důležitého orgánu,

t e d y - jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení a uloženou mu podle zákona,
- jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení a uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, IČ 41197518, škodu ve výši 278.794,85 Kč, poškozené V. D., nar. , bytem , škodu ve výši 246.060,- Kč, poškozené J. O., nar. , bytem , ve výši 15.625,- Kč, poškozené R. V., nar. , bytem , ve výši 10.800,- Kč, poškozené E. V., nar. , bytem , ve výši 84.720,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené: V. D., nar. , bytem , J. O., nar. , bytem F. , R. V., nar. , bytem a E. V., nar. , bytem , odkazují se zbytky nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku rozsudku.

Obžalovaný M. K. ke skutku uvedl, že před křižovatkou zastavil, několikrát se rozhlédl na obě strany, byl přesvědčen, že nikoho neohrožuje, neriskuje. Rozjel se. Z pravé strany je rychlost omezena na 70 km/h a protože ji řidiči nedodržují, podíval se v polovině křižovatkou doprava, nic neviděl. Najednou, když vracel hlavu zpátky, koutkem oka uviděl auto, které bylo jeden nebo dva metry od něho, nedalo se zareagovat. Došlo k nárazu do přední části jeho vozidla. Když se dostal ze svého vozidla, přiběhl k vozidlu poškozených. Dále popsal telefonování na záchrannou službu, své jednání po nehodě a zranění poškozených, která zaznamenal. Poškozeným se omluvil. Ví, že jde o nepřehlednou

křížovatku. Domnívá se, že příčinou nehody byla její nepřehlednost. Ve výhledu řidiče jsou betonová svodidla a zelené zábradlí v barvě vozu poškozených. Vozidlo buď přehlédlo, nebo k němu stihlo dojet, než se otočil zpět. Je možné, že když se naposledy díval doleva, že vozidlo mohlo být úplně na hraně viditelnosti. Místem jezdil denně asi půl roku. Vůz byl jeho partnerky, byl pojištěn u pojišťovna Allianz. Dle paní V [REDACTED], jim pojišťovna uhradila vše. Necítí se vinen, udělal vše, co mohl. Mrzí jej, že ublížil čtyřem lidem. V jiných případech, kdy tam odbočoval, dával přednost jiným vozidlům jedoucím zleva.

Svědčce R [REDACTED] V [REDACTED] k věci uvedla, že jeli po hlavní silnici z kopce. Byla tam betonová svodidla a zábradlí v barvě jejich vozu. Když sjížděli kopec, viděla na vedlejší silnici stát stříbrné vozidlo. Když se přiblížili, najednou se vozidlo rozjelo. Rozjelo se, když byly asi v polovině kopce. Myslela si, že to strhne doleva, ale nestihla to. Vozidlo řídí 10 – 15 let. Myslí si, že je přes svodidla a zábradlí neviděl, že splynuly. Když vůz poprvé viděla, byla vedle ní ta svodidla, viděla jej přes ně. Následoval náraz, pak byl zmatek. V době nehody svítily potkávacími světly. Pokud jde o odbočovací manévr, byl to pomalý plynulý rozjezd, nebyl přerušovaný. Ona jela rychlostí 70 – 80 km/h. Po nehodě se jim obžalovaný snažil pomoci. Jezdila tudy po dobu 3 roků, občas musely „hodit myšku“, když jim tam vjelo jiné vozidlo. V pracovní neschopnosti byla jeden měsíc. Utrpěla zranění krční páteře a kolene.

Svědčce J [REDACTED] O [REDACTED] vypověděla, že když sjížděli z kopce, tak ze strany jelo auto a potom už jenom řekla „pane bože, co dělá“, protože věděla, že dojde ke srážce. Vozidlo obžalovaného poprvé viděla, když vjeli na most a začali sjíždět z kopce. V době nehody seděla vedle řidičky, neví, kdy se obžalovaný začal rozjíždět a jakou rychlostí. Ve vozidle byly všechny připoutané. Řidička jela normálně, nedokáže to posoudit. Byla to dobrá řidička, jezdili spolu častěji. Utrpěla zranění krční páteře a nohy. V pracovní neschopnosti byla 2 měsíce, dnes nemá žádné potíže.

Svědčce E [REDACTED] V [REDACTED] vypověděla, že z nehody nic neviděla, seděla za řidičkou. Pouze ví, že když dojelely na horizont, řidička přibrzdžovala a pak se rozjela a jely dál. Vůz obžalovaného neviděla. Když vykřikla paní O [REDACTED], tak se koukly a viděly auto, jak vjíždí do jejich dráhy. Při dopravní nehodě utrpěla zlomeninu hrudní kosti, v pracovní neschopnosti byla jeden rok. Dodnes chodí na obřítky. Nárok na náhradu škody vůči pojišťovně neuplatnila. Podle ní mohla jet paní V [REDACTED] rychlostí kolem 60 km/h, odhaduje to podle toho, že nahoře trochu přibrzdila. Jezdila dobře a opatrně.

Svědčce V [REDACTED] D [REDACTED] vypověděla, že ve vozidle seděla vzadu, Když paní O [REDACTED] řekla „co dělá“, tak se podívala a viděla to auto, zavřela oči a chytla se pasu. Neví, zda auto jelo, či stálo, protože ho viděla před sebou. Měla poraněná játra, kolena a páteř. Léčila se rok, je v částečném invalidním důchodu. Obžalovaný s ní po nehodě jednal, omluvil se jí. S paní V [REDACTED] jezdila asi rok, nikdy s ní nebezpečnou situaci nezažila.

Znalec z oboru dopravy, odvětví Doprava silniční a městská, Ing. T [REDACTED] R [REDACTED], v hlavním líčení stvrdil znalecký posudek. Dle tohoto se v době reakce řidičky vozidlo Škoda Felicia pohybovalo rychlostí 64,5 – 71 km/h. Vozidla Škoda Fabia se rozjíždělo z nulové rychlosti na rychlost cca 17 km/h. Při středu bylo zpomaleno na 11 km/h. Je technicky přijatelné, že vozidla Škoda Fabia před vjezdem na hlavní komunikaci zastavilo. Z technického hlediska je příčinou nehody vjetí Škody Fabia do koridoru pohybu Škody Felicie. Řidička Felicie reagovala včas, střetu nemohla zabránit. S ohledem na výhledové poměry řidiče Fabie doleva, nebylo v jeho možnostech střetu zabránit. Předjetí nehodovému ději není technickou otázkou,

ale otázkou právní. Z technického hlediska je výhled řidiče jedoucího z vedlejší komunikace značně omezen, za současných podmínek není možné provést bezpečné odbočení z vedlejší komunikace směr doleva. Dle znalce by k bezpečnému vyjetí vozidla bylo vhodné v místě snížit rychlost na hlavní silnici na 60 km/h nebo v protilehlé křižovatce umístit zrcadlo. Znalec nedoporučil rekonstrukci nehody na místě činu, neboť účastníci by vůz přijíždějící po hlavní komunikaci očekávali. Součástí posudku jsou fotografie a animace.

Z protokolu o nehodě a z pořízené fotodokumentace soud zjistil skutečnosti o nehodovém ději, které jsou v souladu s provedeným znaleckým posudkem.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství soud zjistil rozsah zranění a dobu léčení u všech čtyř poškozených. Vznik zranění je vysvětlen příčinou souvislostí s dopravní nehodou. Dle posudku utrpěla V. D. těžké zranění, kterým je poranění důležitého orgánu jater, E. V. a J. O. středně těžká zranění a R. V. lehké zranění. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a cévní chirurgie soud zjistil bodová ohodnocení zranění všech čtyř poškozených včetně trvalých následků, odškodnění za bolest a za ztížení společenského uplatnění. Z těchto soud zároveň zjistil, že těžkou újmu na zdraví utrpěla také poškozená E. V., když skutečná doba léčení přesáhla 6 týdnů.

Dle zprávy Policie ČR, ÚO Louny, Dopravního inspektorátu se v místě dopravní nehody v letech 2008 – 2011 nestala žádná dopravní nehoda. V roce 2012 se tam staly dvě dopravní nehody, z toho jedna, která je předmětem trestního řízení, kdy průběh nehody byl téměř stejný. V roce 2013 se tam nestala žádná dopravní nehoda. Nejedná se o místo častých dopravních nehod.

Z elektronické komunikace prvního zástupce obžalovaného a starosty obce Bítovce soud zjistil iniciativu obžalovaného po činu směřující k zvýšení bezpečnosti v místě nehody.

Dle opisu rejstříku trestů nebyl obžalovaný v minulosti soudně trestán. Obžalovaný nebyl v minulosti postižen pro přestupek, nemá záznamy v kartě řidiče. Obžalovaný je kladně hodnocen zaměstnavatelem. Z lustrace dopravního spojení na webových stránkách IDOS soud zjistil, že z obce Nehasice je velmi špatné dopravní spojení veřejnou hromadnou dopravou, které fakticky vylučuje dojíždění do zaměstnání.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že se čin uvedený ve výroku rozsudku stal a že jej spáchal obžalovaný. Z výpovědi obžalovaného, všech čtyř poškozených i ze znaleckého posudku z oboru dopravy, má soud za prokázané, že příčinou dopravní nehody bylo vjetí vozidla Škoda Fabia, které řídil obžalovaný do jízdního koridoru vozidla Škoda Felicia řízeného poškozenou R. V. Výpověďmi obžalovaného, poškozených, znaleckými posudky z oboru soudního lékařství a chirurgie bylo prokázáno, že zranění všech čtyř poškozených vznikla v příčinné souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Soud se dále zabýval zaviněním dopravní nehody obžalovaným s přihlédnutím k okolnostem dopravní nehody, kdy při tomto přihlédl k judikatuře nejvyššího soudu (R 45/2005, R 43/2002). Znaleckým posudkem z oboru dopravy bylo vyvráceno, že by řidička Škody Felicia R. V. svým vozem jedoucím po hlavní silnici překročila nejvyšší maximální povolenou rychlost v místě nehody, která je 90 km/h. Řidička jela naopak rychlostí podstatně nižší, dle znalce v rozsahu 64,5 - 71 km/h, na nastalou situaci reagovala včas, nebyla schopna nehodě zabránit. Její spoluzavinění

tak bylo vyvráceno. Bylo prokázáno, že na místě nehody jsou betonová svodidla a zábradlí podél hlavní silnice, omezující výhled řidiče z vedlejší silnice při odbočování vlevo. Obžalovaný uvedl, že místem nehody jezdil často, o nepřehlednosti křižovatky věděl. Z animace je zřejmé, že vozidlo poškozené vidět mohl, avšak pouze jeho horní část. Vozidlo bylo v podobné barvě, jako vozidlo zábradlí. Poškozená řidička vozidlo obžalovaného viděla stát již na začátku klesání ke křižovatce, podle její výpovědi se začal obžalovaný rozjíždět v okamžiku, kdy byly v polovině kopce, tedy, kde již mohl a měl vidět vozidlo poškozené. Dle fotografií a animace znaleckého posudku je vidět horní část přijíždějícího vozidla ve vzdálenosti min. 65 metrů. Také při provozu na pozemních komunikacích platí obecná povinnost dle § 415 občanského zákoníku, podle které je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Obžalovaný tak při vjíždění do křižovatky při znalosti místních poměrů, měl postupovat tak, aby vzniku takových škod předcházel. Obžalovaný odbočovací manévr neprovedl co nejrychleji, jak vyžadovala nepřehlednost křižovatky ve směru doleva, ale ještě se rozhlédl při vjíždění doprava, kam však měl dobrý výhled již při vjezdu do křižovatky a to na mnohem větší vzdálenost. I to svědčí o přehlédnutí vozidla poškozené, kdy to je prokazováno zejména výpovědí poškozené V. [redacted] k rozjezdu obžalovaného v momentě, kdy již sjížděla kopec v jeho polovině. Pokud vjetí do křižovatky neshledal jako nebezpečné, pak vozidlo přehlédl, tak jak sám připustil. Obžalovaný měl předvídat, že s ohledem na betonová svodidla jsou vozidla přijíždějící zleva po hlavní komunikaci hůře viditelná a o to větší pozornost měl věnovat sledování provozu z tohoto směru. Nehodu tak zavinil obžalovaný a v důsledku způsobených zranění poškozených, jak jsou shora popsána, tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkových podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku u poškozených D. [redacted] v souladu s § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, které byl poškozen důležitý orgán a V. [redacted] ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, když skutečná doba léčení přesáhla 6 týdnů a jednalo se tak o delší dobu trvající poruchu zdraví. Dále obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku u poškozených O. [redacted] a V. [redacted]. Čin spáchal nejméně z nevědomé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když při vjezdu do křižovatky nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, ale vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům to vědět měl a mohl. Nedání přednosti v jízdě při vjetí z vedlejší silnice vozidlu jedoucímu po hlavní komunikaci je porušením důležité povinnosti vyplývající z postavení řidiče. Samotné zastavení vozidla obžalovaného v křižovatce na tomto závěru nic nemění, neboť porušení povinnosti je třeba vztahovat ke konkrétnímu vozidlu jedoucímu po hlavní silnici a nikoliv obecně.

S ohledem na závažný následek je jednání obžalovaného do té míry společensky škodlivé, že nelze jeho odpovědnost uplatnit podle jiných norem, než podle trestního zákoníku.

Při úvaze o výši a druhu trestu postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činů, jejich následkům i k možnosti nápravy obžalovaného.

Obžalovaný dosud vedl řádný život, nedopustil se trestných činů, přestupků, je i ukázněným řidičem. Obžalovaný je kladně hodnocen zaměstnavatelem. Spáchané přečiny zavinil z nedbalosti. Přesto, že soud shledal zavinění obžalovaného, je třeba při uložení trestu přihlédnout k nepřehlednosti křižovatky, která míru zavinění snižuje, ačkoliv ji nevylučuje. Jednání obžalovaného nepředcházelo žádné hazardní chování, po dopravní nehodě poskytl

poškozeným pomoc, následně se omluvil. Vozidlo bylo řádně pojištěno. Přes poměrně vážné následky jeho jednání tak dle názoru soudu lze na obžalovaného působit pouze mírným výchovným trestem. Při trestní sazbě od 6 měsíců do 4 roků tak soud obžalovanému uložil úhrnný trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby ve výměře 9 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 18 měsíců. Soud současně neuložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, když obžalovaný dosud nebyl nebezpečným řidičem a takový trest by vůči jeho osobě byl nepřiměřeně přísný, neboť s ohledem na absenci dopravního spojení z bydliště do zaměstnání by mu velmi ztížil až znemožnil výkon zaměstnání a uložený shora uvedený trest lze považovat za dostatečný. Soud neuložil přiměřenou povinnost k náhradě škody ve zkušební době s ohledem na předpoklad pojištění plnění.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojili poškození Všeobecnou zdravotní pojišťovna ČR, poškozené V. D., J. O., R. V. a E. V. Poškozené nároky dosud neuplatnili vůči pojišťovně z titulu pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla řízeného obžalovaným, ačkoliv s ohledem na nedbalostní zavinění činu a absenci alkoholu u obžalovaného v době jízdy lze předpokládat plnění v rámci tohoto pojištění.

Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 278.794,85 Kč za léčení poškozených J. O., E. V., V. D. a R. V. Škody v této výši doložila doklady o vyúčtování a úhradě nákladů léčení. Protože vznik škody v této výši je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného uložil soud obžalovanému povinnost k náhradě škody v této výši. **Poškozená V. D.** se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 251.560,- Kč. Nárok sestával ze škody na ošacení ve výši 2 tis. Kč, odškodnění za bolest ve výši 174.060,- Kč, odškodnění za ztížení společenského uplatnění ve výši 72 tis. Kč a nákladů za vypracování znaleckého posudku ve výši 3.500,- Kč. Odškodnění za bolest a za ztížení společenského uplatnění je prokázáno znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví. Znalcem posuzovaná zranění vznikla v příčinné souvislosti s posuzovanou dopravní nehodou, byla ohodnocena v souladu s § 444 občanského zákoníku a navazující vyhláškou Ministerstva zdravotnictví 440/2001 Sb.. Soud proto uložil obžalovanému povinnost k náhradě škody ve výši 246.060,- Kč, které představují odškodnění za bolest a ztížení společenského uplatnění. Se zbytkem nároku na náhradu škody odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních, když výše škody vzniklá na ošacení poškozené nebyla prokázána a náklady na zpracování znaleckého posudku nejsou škodou ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu, ale po právní moci rozsudku je lze uplatnit ve smyslu § 155 odst. 4 trestního řádu jako náklad účelného uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení. **Poškozená J. O.** se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody v celkové výši 17.625,- Kč, sestávajícího z nároku na náhradu škody ve výši 15.625,- Kč za odškodnění za bolest a z nákladů na vypracování znaleckého posudku ve výši 2 tis. Kč. Odškodnění za bolest bylo uplatněno shodně jako u poškozené D., shodně je hodnotil i soud. Také zde soud uložil obžalovanému povinnost k náhradě škody bez nákladů znaleckého posudku, které nejsou škodou, tedy ve výši 15.625,- Kč a se zbytkem nároku na náhradu škody odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu. **Poškozená R. V.** se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 12.800,- Kč, který sestával z odškodnění za bolest dle zpracovaného znaleckého posudku ve výši 10.800,- Kč a z nákladů vypracování znaleckého posudku ve výši 2 tis. Kč. Soud uložil obžalovanému povinnost k náhradě škody poškozené ve výši 10.800,- Kč a se zbytkem

nároku na náhradu škody odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť ve zbytku se opět nejednalo o škodu způsobenou trestným činem. **Poškozená E** **V** se k trestnímu řízení připojila s celkovým nárokem na náhradu škody ve výši 87.720,- Kč, který sestával z nároku za odškodnění za bolest ve výši 36.720,- Kč, za odškodnění za trvalé následky ve výši 48 tis. Kč a nákladů za vypracování znaleckého posudku ve výši 3.300,- Kč. Soud uložil obžalovanému povinnost k náhradě škody ve výši 84.720,- Kč, kdy se jedná o odškodnění za bolest a za trvalé následky. Se zbytkem nároku na náhradu škody, který představují náklady na vypracování znaleckého posudku odkázal soud poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních ze stejných důvodu jako u ostatních poškozených. Pokud částky přiznané a nepřiznané náhrady škody neodpovídají v součtu částce 87.720,- Kč, je to proto, že jednotlivé částky byly v podání poškozené nesprávně sečteny.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu). Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu také Odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 trestního řádu).

V Lounech dne 22. listopadu 2013

Mgr. Kamil Vacík
Samosoudce.v.r.

Za správnost vyhotovení: